

[Fr. Andersen.]

ved Dødsfald er der sket Afgang i Antallet af dem, som tidligere har nydt Understøttelse, og det Beløb, der saaledes er blevet til Raadighed, er fordelt paa andre. Der er et særligt Udvalg, som arbejder med Spørgsmaalet, og jeg tror, at vi her skal afholde os fra at være Overdommere, men kun paase, at Bevillingen ikke overskrides. Det er ikke Tilfældet, og jeg anbefaler derfor ogsaa dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Om de øvrige Ændringsforslag er der, som vistnok allerede nævnt, Enighed inden for Finansudvalget.

Kyed: Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 214 vedrørende Lønninger til Medhjælpere paa Statens Hospitaler. Vi har ikke kunnet give Tilslutning til dette Ændringsforslag, dog er vor Stilling ikke Udtryk for, at Partiet er imod Lønforhøjelse for de Personer, det her drejer sig om; naar vi ikke har kunnet give Tilslutning, er det, fordi Ændringsforslaget kom frem i Finansudvalget i den sidste Time, ledsaget af et Bilag, hvis Indhold er af en lidt mærkelig Karakter, idet det nærmest giver Udtryk for, at Ændringsforslaget er en Slags Normering paa Finansloven for de paagældende Personers Vedkommende. Vi fra vor Side ønskede at faa en ganske kort Frist, nogle faa Timer, for indbyrdes at forhandle om vor Stilling; det blev os imidlertid nægtet, grundet paa den fremrykkede Tid, man skulde tage Stilling straks, og derved blev vi, hvad skal jeg sige, tvunget ind i den Situation at nægte Tilslutning. Jeg maa derfor anbefale ærede Meningsfæller at sige „Stemmer ikke“ ved Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 214.

Ændringsforslag Nr. 192 er en Efterfølger, det er et Ændringsforslag vedrørende Bevilling til Forfattere og Kunstnere. Der er et bestemt Beløb, som man er enig om ikke at overskride, men derudover lader man det Udvalg, som specielt derom er nedsat, bestemme, hvorledes Midlerne skal fordeles, og det, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 192, er derfor ikke noget som helst Udtryk for, hvilken Stilling man tager til de Kunstnere, der kommer i Betragtning, om man er for eller imod deres Produktion.

Korsgaard: Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 214 kan jeg i meget henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Kyed har sagt, dog maa jeg sige, at jeg ikke er indrer, at Formanden med Hensyn til

dette Ændringsforslag var særlig uelskverdigg i Retning af ikke at give Tid nok. Min Begrundelse for ikke at gaa med bliver derfor i det væsentligste den, at vi ikke finder det rimeligt at give Bevillingen efter den Form, som Indstillingen har, idet jeg lige som det ærede Medlem Hr. Kyed ikke kan finde det rimeligt, at vi giver en Slags Normeringslov for Personale af den Art, der her er Tale om, et Personale, der formentlig er nogenlunde løst ansat, selv om jeg nok forstaar, at man regner med, at de kan blive der en hel Del Aar.

Med Hensyn til Forfattere — det vedrører Ændringsforslaget uden for Udvalgets Liste — har jeg ikke andre Bemærkninger at gøre, end at vi efter hele Formen for Indstillingen tiltræder det Forslag, der her er stillet.

Til Slut vil jeg gerne gøre en Bemærkning foranlediget af Betænkningens Nr. 166, der for mig er et saare interessant Dokument, blot man kunde være helt sikker paa, at det, der staar deri, er helt rigtigt. Jeg er naturligvis fuldkommen paa det rene med, at man ikke bevidst har skrevet noget, der ikke er rigtigt, men i disse Bemærkninger staar der, at man fra Rigshospitalets Side ansøger om en Bevilling paa 20 000 Kr. — en Bevilling, som mit Parti tiltræder —, for at en Del ved Rigshospitalet ansat Personale i Stedet for Margarine kan faa Lejlighed til at spise Smør; det angives i Redegørelsen, at dette sundhedsmæssigt set vil betyde ikke helt lidt for det Personale, der her er Tale om. Jeg har aldrig tidligere set en saa skarp Tilkendegivelse af, at Smør næringsmæssigt set er saa meget bedre end Margarine; for enhver, der tilhører det danske Samfund, maa det være overordentlig betydningsfuldt, om den Lære er rigtigt.

Man har i Forbindelse med dette overmaade vigtige Næringsstof talt om mange forskellige Slags Vitaminer — der kommer jo flere og flere af dem efterhaanden — og har altsaa ud fra visse Vitaminteorier villet begrunde, at Smørrets Værdi er væsentlig større end Margarinens. Paa Holdbarheden af en saadan Lære er jeg ikke sikker paa, at man skal stole for meget. Jeg er ikke i Tvivl om, at det videnskabeligt lader sig undersøge, hvor mange henholdsvis A-, B-, C- og D-Vitaminer, der er i de forskellige Næringsmidler, men jeg kan vanskeligt tænke mig, at man ud fra denne Analyse alene kan være sikker paa, hvordan Organismen almindelig taget er i Stand til at omsætte Vitaminerne, alt efter som de i givet Fald findes i Margarine eller i Smør.